Incipit regula Augustini epi de cõmu/
ni vita clericoꝝ.

Ante oĩa frẽs
charissimi diligat deus deinde
ꝓxim⁹:qꝛ ista p̃cepta sũt princi
paliter nob data. Hec igit sũt q̃ vt obꝭuetis
p̃cipim⁹ ĩ monasterio ↄstitui. Primũ ꝓpter
qd in vnũ estis ↄgregati charitatis vinculũ
custodiat:vt vnanimes habitet in domo:⁊
sit vobis aĩa vna:⁊ coꝛ vnũ ĩ deo:⁊ nõ dica/
tis aliq̃d ꝓpriũ:sz sint vobis oĩa cõmunia:
⁊ distribuat vnicuiq; vestꝝ a p̃posito vestro
vict⁹ ⁊ tegumẽtũ:nõ eq̃liter oĩb:qꝛ nõ eq̃lit
valet oẽs:sz poti⁹ vnicuiq; sic cuiq; op⁹ fu
erit. Sic eñ legit ĩ actib aploꝝ Quia erãt
illis oĩa cõia:⁊ distribuebat vnicuiq; sic cui
q; op⁹ erat. Qui ṽo aliq̃d habebãt ĩ seculo
qñ igressi sunt ĩ monasteriũ:libẽter velint il
lud esse cõmune. Qui ãt ñ habebãt:nõ ea q̃
rãt ĩ monasterio:q̃ nec foris hr̃e potuerũt:sz
tñ coꝝ ĩfirmitati qd op⁹ ẽ tribuat:ec si pau/
ꝑtas coꝝ tal' erat qñ foris erãt:vt nec ipa ne
cessaria poterãt ĩuenire. Nõ tñ iõ putẽt se es
se felices:qꝛ inuenerũt victu ⁊ tegumentũ:
q̃le foris ĩuenire ñ potuerũt. Nec erigãt cer
uicẽ qꝛ associãt eis:ad q̃s foris accedere nõ
audebãt:sz sursũ coꝛ habeãt:⁊ terrena vana ñ
q̃rãt:ne ĩcipiãt mõasteria diuitib esse vtilia
nõ paupib. si diuites illic hũiliant:⁊ paupes
illic ĩflant. Sz rurs⁹ etiã illi q̃ aliq̃d esse vide
bant ĩ sc'lo:nõ habeãt fastidio frẽs suos:qui
ad illã sctãm societatẽ ex pauꝑtate venerũt.
Mag aũt studeãt ñ d parẽtũ diuitũ digni/
tate:sz d pauperꝝ fratꝝ societate gl'iari. Nec
extollant si cõi vite aliq̃d de suis facultatib
ↄtulerũt:ne d suis diuitijs mag supbiãt:qꝛ
eas monasterio partiũt:q̃ si eis ĩ seculo frue
rent. Alia q̃ppe q̃cũq; iniq̃tas in mal' opib
exercet vt fiãt. supbia ṽo etiã bõis opib ĩsi/
diat vt pereãt Et q̃d ꝓdest dispergẽdo dare
paupib:⁊ pauperẽ fieri:cũ aĩa misera supbi
oꝛ efficit:diuitias ↄtẽnẽdo:q̃ fuerat possidẽ
do? Oẽs g̊ vnanimit ⁊ ↄcorditer viuite:⁊ ho
norate ĩ vob ĩuicẽ deũ:cui⁹ tẽpla facti estis.
Orõib ĩstate horis ⁊ tꝑib ↄstitut. In ora/
torio nemo aliq̃d agat:nisi ad qd factũ ẽ:vñ
⁊ nomen accepit:vt si forte aliq̃ etiã p̃ter ho
ras ↄstitutas si eis vacat orare voluerit:nõ
eis sint impedimẽto:q̃ ibi aliq̃d agẽdũ puta
uerit. Psalmis ⁊ himnis cũ orat deũ. h vẽ
set ĩ corde qd ꝓfert ĩ ore. Et nolite cãtare ni/
si qd legit esse cãtãdũ. Qd aũt ñ ita scriptũ
ẽ vt cantet:nõ cantet. Carnẽ vestrã domate
ieiunijs ⁊ abstinẽtia esce ⁊ pot⁹:q̃tũ valitu
do ꝑmittit. Qñ aũt aliq̃s ñ p̃t ieiunare:ñ tñ
extra horã prãdij aliq̃d alimẽtoꝝ sumat:ni/
si cũ egrotat. Cũ accedit ad mẽsã:donec in/
de surgat qd vob ꝭm cõsuetudinẽ legit:sine
tumultu ⁊ ↄtentõe audite:ne sole vob fauces
sumãt cibũ:sz ⁊ aures esuriãt dei ṽbũ. Qui
ĩfirmi sũt:ex p̃stina ↄsuetudĩe si alit tractant
ĩ victu:nõ debz alijs molestũ esse nec iniustũ
videri q̃s fecit aliq̃ ↄsuetudo fortiores. Nec
illos feliciores putẽt:qꝛ sumũt qd ñ sumũt
ipi:sz sibi poti⁹ g̃tulent:qꝛ valẽt qd nõ valẽt
illi. Et si eis q̃ venerũt ex moꝛib delicatioꝛi
bus ad monasteriũ aliq̃d alimẽtoꝝ vestimẽ
toꝝ stramẽtoꝝ operimẽtoꝛũue dat:qd alijs
fortioꝛib ⁊ iõ felicioꝛib ñ dat:cogitare de/
bẽt q̃b ñ dat q̃tũ d sua seculari vita illi ad
istã descẽderint:q̃uis vsq; ad alioꝝ q̃ sũt coꝛ
poꝛe firmiores:frugalitatẽ ꝑuenire ñ poterit
Nec debẽt velle oẽs qd paucos videt ãpli⁹:
ñ qꝛ honorant:sz qꝛ tolerãt accipe:ne ↄtin/
gat detestãda ꝑuersitas:vt ĩ monasterio vbi
q̃tũ pñt fiũt diuites laborīosi:fiãt paupes
delicati. Sane quẽadmodũ egrotãtes nc̃ce
habẽt min⁹ accipe ne grauent:ita ⁊ post egri
tudinẽ sic tractãdi sũt vt citi⁹ recreent:etiã
si d hũillima secl'i pauꝑtate venerint:tãq; h
ill' ↄtulerit recẽtioꝛ egritudo:qd diuitib an
terioꝛ ↄsuetudo. Sz cũ vires p̃stinas repa/
uerit:redeãt ad felicioꝛẽ ↄsuetudinẽ suã:q̃ fa
mulos dei tãto ãpli⁹ decz:q̃to min⁹ ĩdigẽt:
ne cibi eos teneat voluptas iã vegetatos:q̃s
nc̃citas leuauerat ĩfirmos Illos sãe existimẽt
ditiores q̃ ĩ sustinẽda parcitate fuerit fortio
res. Meli⁹ ẽ eĩ min⁹ egere:q̃ pl⁹ hr̃e. Nõ sit
notabil' habit⁹ vester:nc affectet vestib pla
cere:sz moꝛib. Qñ ꝓcedit simul ãbulate:cũ
venerit q̃ itis:simul state In ĩcessu ĩ statu ⁊ ĩ
oĩb motib vr̃is nihil fiat qd cuiusq; offẽdat
aspectũ:sz qd vr̃aꝫ deceat sctĩtatẽ. Ocl'i vr̃i
⁊ si iaciũt ĩ aliq̃m feĩaꝝ ĩ nullã figãt Necq; eĩ
qñ ꝓcedit feĩas videre ꝓhibemini:sz appe/
tere vl' ab ipis appeti velle criminosũ ẽ Nec
solo tacito affectu:sz affectu ⁊ aspectu q̃z ap
petit ⁊ appetit cõcupiscẽtia feminaꝝ. Nec
dicat vos hr̃e aĩos pudicos:si hẽat ocl'os

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
https://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/ia01218000/0529
gefördert durch Baden-Württemberg